

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quae mala sequantur ex gula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Eccè hæc fuit Gentilium abstinentia, nos verò Christiani, & præsertim Euangelici, quoties in die nos replemus & ingurgitamus? & nemo pro peccato reputat. dicitur Eccl. 37. Propter crapulam multi periērunt, & plures quām gladio &c.

Tertio, multa mala & quidem grauissima sequuntur crapulam. Est enim homo gulosus requies diaboli, non enim macilentoſ, ſed pingueſ quærit. Ideo mali Spiritus Matthæi 8. petierunt mitti in porcoſ. nam porcus nihil aliud quærit niſi cibum, vt ſemper voret, ſe replete & impingueſt: ita etiam faciunt gulosi, & in tales diabolus habet ſuam potestateſ. Non enim legitur, Sathanam tentâſſe diuitem epulonem, qui iam ſuum erat mancipiū, Luc. 16. Sed Christum ieunantem & eſurientem in deſerto tentâſſe, cū dice Matt. 4. ret: ſi filius Dei es, dic vt laſpedes iſti fiant panes. Ideo Matth. 17. docuit Christus quod genus illud dæmoniorum, que gula accendunt, non eiſcitur niſi ieunio & oratione. Qui ergo vult liberari ab illo dæmonio, fugiat crapulam. Deindè gula nocet homini in corpore & anima: in corpore, quia plurimas infirmitates generat. Ecclesiast. 37. In multis eſcis erit infirmitas. Multos morbos faciunt multa ferula, quia ex nimia repletione, multi fiunt paralytic, contracti, hydroptic, pleuretic & cæt. Vndè eſt magna hominum ſtultitia, quod ob delectationem palati per vnam horam, ſibi accerſant multifariaſ infirmitates. nam vitam quoque abbreviat crapula. Ecclesiast. 37. Qui abſtinens eſt, adiicit vitam. Eſt enim abſtinentia mater sanitatis & viuacitatis: voluptas autem & repletio, multarum egritudinū cauſa eſt. Itē gula nocet anime nā facit obliuisci creatoris ſui. Oſceg. 13. ſaturati ſunt, & eleuauerunt cor ſuum, & oblitū ſunt mei. In hoc ſe pè peccant clerici, quandō conuiuantे horas canonicas negligunt. Proueniunt autē ex hoc vitio gulæ multa mala humano generi & plagæ, nempè caritas annonæ

annonæ & frumentorū, fames, incendia, morbi acuti, &c. Ideò dicitur: si non seruaueritis p̄cepta mea &c. hæc faciam vobis, visitabo vos velociter in egestate & ardore: frustrà seretis sementē, qui ab hostib. deuorabitur: labor vester erit incassum, non p̄feret terra germen, nec arbores poma p̄ebebunt. & infrā: Cōfringam baculum panis vestri? panis dicitur baculus, quia sustentat vitam) vt decem mulieres in uno cliba no pinsant panes, & reddent eos ad pondus, & comedetis, & non saturabimini. sic etiam Deut. 28. scribitur de plagis huiusmodi, & historia Num. II. testatur quantopere displiceat Deo gula, quando filij Israēl in deserto petierūt carnes non cōtentī de manna colesti, quomodò puniti sunt dum adhuc carnes essent in dentibus eorum & moriebantur subito, &c.

CAPVT XIX.

ARGUMENTA.

1. *De vitio ebrietatis.*
2. *Quæ mala sequantur ex ebrietate.*
3. *Quantū sit punita à Deo, & hodie puniatur.*

1. **D**omi noster ebrietas est non necessaria (en p̄nōtige) repletio potūs, per quam ratio deperditur, & est maximum peccatum, si fit cum proposito. Noë cūm bibisset vinum, nudatus fuit: quod nō accidisset, si sobrius fuisset, Gen. 9. dicitur Eccl. 31. Vinū ad iocunditatē creatum est, & non ad ebrietatem; exultatio corporis & animæ, vinum moderatè sumptū: abundantia verò vini, iram & infirmitates multas generat. Ideò Apostolus I. Timot. 3. prohibet eligi in Episcopum vinolentum, & Christus prohibet ebrietatem, inquiens Lucæ 21. Videte ne corda vestra grauentur crāpula & ebrietate, & curis huius vitæ, &c. Et propheta Esaias 5. clamat contra hoc vitium, inquiens: VAE qui consurgitis manè ad ebrietatem

sestan-